

El 25% de castellà i el % de misses en valencià

Dij, 30/12/2021 per Josep-Miquel Bausset

[Del santuari estant](#)

Vaig llegir el llarg article de l'arquebisbe de València, '[Escuela y enseñanza religiosa \(II\)](#)'. El cardenal Cañizares denuncia la "*Ley de "adoctrinamiento" y otros hechos que en la mente de todos están*", com per exemple "*el trato recibido en Cataluña por ese niño de 5 años que reclama su derecho a recibir, al menos, en castellano el 25% de su enseñanza*".

L'arquebisbe Cañizares fa referència en el seu article al cas d'una escola de Canet de Mar, on la Justícia (a petició dels pares d'un sol alumne), ha imposat a tots els altres alumnes de l'aula, el 25% de castellà.

Caldria recordar, com escrivia **Adam Majó** que a cap país del món, en una escola pública, els pares poden decidir la llengua vehicular dels seus fills. I per això, si una família catalana anés a viure a Londres i demés l'escolarització dels seus fills en català o en castellà, li negarien aquesta sol·licitud, perquè són els poders públics i no les famílies individualment, qui decideixen quines són les llengües que cal conèixer, una vegada completada l'educació obligatòria.

Per altra part, si el dia a dia de l'Església la porten els bisbes i els preveres i la política agrària la decideixen els polítics, per què la política lingüística l'han de decidir els jutges? Els excel·lents mestres que tenim, marquen les seues directrius per pedagogia, a diferència dels jutges, que ho fan per ideologia.

Si el cardenal Cañizares defensa aquest 25% de castellà, també m'agradaria que defensés el dret dels cristians valencianoparlants (per no quedar discriminats), a tindre un 25% (com a mínim) de misses en valencià. I que "Paraula", la revista de l'arquebisbat de València i la web del mateix arquebisbat, tinguessin també un 25% en valencià, com a mínim. Però la realitat és molt diferent.

Perquè, ¿quantes misses en valencià hi ha a la catedral de València i a la basílica de la Mare de Déu dels Desemparats? ¿Quantes misses en valencià hi ha a les

parròquies del Salvador, Sant Andreu, l'Àngel Custodi, Sant Esteve, Santa Mònica, Sant Agustí, Santa Anna, Sant Nicolau, Sant Martí o Santa Caterina, al Cap i Casal? I és que a la catedral i en aquestes parròquies de València i en la gran majoria de les parròquies d'aquesta diòcesi (i també a Sogorb-Castelló i a Oriola-Alacant), les misses en valencià representen el 0% de totes les misses.

¿Quantes misses en valencià hi ha a Alcoi, Sagunt, Alzira, Ontinyent, Xàtiva, Llíria, Xàbia, Albaida o Cullera? ¿Quantes assignatures en valencià tenen els seminaristes que estudien al Seminari de València? El 25%? Estic segur que ni el 25, ni el 20, ni el 10, ni el 5, ni l'1% de les assignatures de la Facultat de Teologia es fan en valencià.

Cal recordar que al País Valencià (com a Catalunya i a les Illes), la llengua marginada és el valencià i no el castellà. I això encara és més evident a les parròquies valencianes. La prova la tenim en les misses que hi ha en valencià i en castellà, però també en els diaris en valencià i en castellà, en les pel·lícules que podem vore en valencià i en castellà, en les cadenes de televisió i emissores de ràdio en valencià i en castellà. I així no acabariem mai, per la inferioritat del valencià davant el castellà.

Per això ara fa dos anys, el Consell d'Europa feia un toc d'alerta a les autoritats espanyoles, i en el seu informe afirmava que "el valencià es troba en una situació preocupant". L'informe d'aquest organisme europeu remarcava especialment els problemes del valencià en el marc de l'Administració de l'estat i en el sistema judicial.

Aquest text sobre la protecció a Espanya de les llengües regionals o minoritàries, que es va fer públic l'11 de desembre de 2019, i que afirmava que el valencià es trobava en una situació preocupant, deia que la llei relativa a l'educació plurilingüe de 2018, "no és conforme" a la Carta Europea, perquè "impossibilita l'aplicació de models de programes d'immersió". Aquest informe demanava que s'assegurés a tots els nivells l'ensenyament del valencià, (també a la Facultat de Teologia, demanaria jo), així com el seu ús a l'economia i als serveis sanitaris i socials. L'informe feia visible "la discriminació" dels ciutadans valencians quan parlem "valencià al País Valencià", malgrat tindre el dret a parlar la nostra llengua per la llei vigent.

El document del Consell d'Europa criticava la política lingüística d'Espanya en relació a la nostra llengua i a més, considerava que la nefasta llei Wert perjudicava el sistema d'immersió lingüística. L'informe afirmava que "les autoritats centrals continuen imposant el castellà (i ja no dic res dels bisbes i capellans valencians), en un ampli ventall d'àmbits" i per això demanava per a les llengües cooficials d'Espanya, la modificació immediata de la Llei Orgànica del Poder Judicial i promoure la utilització de les llengües cooficials al si de l'Administració de l'estat i al si de les respectives comunitats autònomes.

No cal dir que la situació precària del valencià, es veu confirmada pels nombrosos casos de discriminació que patim els valencianoparlants. I això, malgrat la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià i l'Estatut d'Autonomia del País Valencià.

El PP, per boca de Bonig, amb una actitud de total menyspreu pel valencià, fa dos anys, ofería els advocats d'aquest partit a aquells pares que volguessin recórrer la "imposició lingüística" als centres escolars. I és que Sra. Bonig volia "impugnar els projectes lingüístics imposats als centres educatius". Bonig, sense cap mena de

rubor, afirmava que així volia "defendre els drets que mai no haurien d'haver perdut". I amb el seu menyspreu pel valencià, la Sra. Bonig deia que ella defensava la nostra llengua, "però no la imposició de la llengua vehicular". Però Bonig mai no ha protestat quan s'imposa el castellà, com a llengua vehicular, a tots els col·legis de les zones castellanoparlants del País Valencià.

També la consellera del PSOE, Gabriela Bravo, fa uns mesos, en unes declaracions seues, afirmava que "*la salud es prioritaria a exigir el valenciano*". ¿La consellera Bravo diria el mateix d'un metge que només sabés parlar anglès o francès i no sabés castellà? Contractaria eixe metge sense que tingués un coneixement de castellà?

Per això no és gens estrany que fa dos anys, el Consell d'Europa denunciés la vulneració dels drets dels valencianoparlants.

Per altra part, si els càrrecs públics de l'Administració no donen exemple en la defensa del valencià (i fins i tot ataquen la nostra llengua, com fa el PP, Cs i la jerarquia de l'Església Valenciana) ¿com podrem arribar a ser un país lingüísticament normal, com ho és Suïssa i els altres països que respecten i defensen les llengües minoritàries? Però, evidentment, Espanya no és Suïssa, ja que l'estat no té cap sensibilitat per les altres llengües diferents del castellà. I això que la Constitució (que tant veneren) proclama que l'estat ha de protegir la riquesa de les altres llengües com un patrimoni a defensar. Però ni el PP, ni el PSOE, ni C's, (ni el cardenal Cañizares) no defensen eixe article de la constitució, com sí que defensen l'article que parla de la unitat indissoluble de la "*nación española*" i de la monarquia. I per això mateix el Consell d'Europa ha d'estirar les orelles al govern espanyol i a la judicatura (l'Església Valenciana ja és un cas malaltís), per la discriminació que patim els valencianoparlants. Però l'estat (i la jerarquia de l'Església), no fa cap cas a aquest informe i per això els valencianoparlants continuem discriminats al nostre propi país.

Sí que vull agrair al Consell Rector d'À Punt, que haja reconsiderat la seua mesura de suprimir la missa en valencià i que de nou els cristians valencians puguem seguir l'Eucaristia en la nostra llengua, que molts vèiem per televisió o internet.

Jo espere que l'arquebisbe de València, que protesta per la situació de l'escola de Canet i que demana el 25% de castellà per a eixe xiquet, també defense el 25% (com a mínim) de misses en valencià a les parròquies de la diòcesi de València.

Amén.